

آزادی چه بیانی؟

دستگیری **پاول دوروف** مدیرعامل تلگرام و واکنش‌های بسیاری که در پی داشت

ناعادلان‌های باز نشستگی

مغایرت سیاست‌های کلی تأمین اجتماعی و ایجاد زمینه تبعیض در پرداختی‌ها در برنامه هفتم

جهان ارثیه بابامه

نگاهی به کارنامه **حسین پناهی** به‌مثابه یک پدیده هنری در زاووز او

کارزار جبهه حسینی با جبهه یزیدی تمام نشدنی است

سخنرانی مقام معظم رهبری در مراسم عزاداری دانشجویان به مناسبت اربعین حسینی

گزارش روز ۲۳

وعده رئیس‌جمهور برای تأمین سلامت محرومان

سرمقاله

جراغ اول

چند روزی از آغاز به کار دولت پزشک‌ها می‌گذرد. البته همه وزرا مهم هستند زیرا هر کدام متولی بخشی از امور جامعه هستند ولی با توجه به وضعیت کنونی و شعارهای آقای پزشک‌ها دو وزارت بهداشت و درمان و نیز آموزش و پرورش به دلایلی جایگاهی ویژه دارند؛ ضمن اینکه وزیر بهداشت و درمان نیز به عللی دیگر در تیرس دید همگان هستند. مسئله مورد اختلاف این است که ماهیت خدمات آموزشی و بهداشتی چیست؟ رویکرد بسیاری از کارشناسان و نیز شخص آقای پزشک‌ها این است که این نوع خدمت باید در حد کافی در اختیار همگان باشد البته این سیاست، مانع از حضور آنها در نظام عرصه و تقاضا و بخش خصوصی نیست. اهمیت عرضه عمومی و ارزان این دو خدمت ضروری، در نقش بی‌بدیل آنها در توسعه عمومی است. جامعه‌ای که کودکان آن از خدمات آموزشی و بهداشتی و درمانی به اندازه کافی برخوردار نباشند دچار رکود و عقب‌افتادگی و تشدید نابرابری خواهد شد. از این نظر آنها جزو خدمات عمومی محسوب می‌شوند؛ به طوری که دولت موظف است تا از طریق منابع و بودجه عمومی حدی متعارف از این دو خدمت را به همه مردم برساند. بخش بهداشت از منظر دیگری هم اهمیت دارد. این اهمیت از آنجاست می‌شود که بخش مورد توجه و حرفه‌ای و کارشناسی شخص دکتر پزشک‌ها است؛ که هم پزشک و درگیر این بخش هستند و هم در گذشته وزیر بهداشت و درمان بوده‌اند. بنابراین انتظار عمومی این است که تحولات این بخش روشن‌تر و شاید هم سریع‌تر لمس شود. مجلس ایران به اشتباه قانون فرزندآوری را تصویب کرد در حالی که آن قانون فقط ائتلاف منابع محدود مالی کشور بود و بودجه باید در بهداشت و درمان و آموزش کودکان و جوانان هزینه شود تا مردم رغبت به فرزندآوری پیدا کنند. این مسئله در چند سال گذشته مسیر معکوس را طی کرده است. به جای بهبود آموزش و بهداشت و درمان هزینه‌ها را صرف فرزندآوری کرده‌ایم. مثل این است که دولت به جای ساختن جاده پول برای خرید خودرو و به مردم بدهد. دولت باید جاده بسازد، مردم خودشان خودرو خواهند خرید. آموزش و بهداشت و اشتغال جوانان را درست کنید مردم فرزندآوری را انجام می‌دهند. نتیجه این سیاست‌ها آن شده است که هم سطح آموزش و بهداشت و امید به زندگی افت کرده و هم فرزندآوری کاهش یافته است. در واقع هم خوب را خورده‌ایم و هم بیچاره را و هم پول را پرداخت کرده‌ایم. اکنون در گام آغازین، آقای پزشک‌ها چراغ اول را روشن کرده و خیلی روشن گفته است که: «موفقیت در تثبیت سلامت جامعه منوط به تأمین سلامت محرومین و فقرا است. رفع نیازها و حل مشکلات اقشار کم‌برخوردار جامعه از جمله مهم‌ترین وظایف حاکمیت است. موفقیت در تأمین و تثبیت سلامت جامعه، منوط به تأمین سلامت محرومین و فقرا است.» اینها ادعاهایی روشن و سنجش‌پذیر است. با اعداد و ارقام می‌توان و می‌باید تحقق این وعده را اثبات یا رد کرد. برای دآوری نهایی یک سال صبر می‌کنیم ولی پیش از آن لازم است آقای دکتر ظفرقندی وزیر بهداشت و درمان نیز گزارشی از وضعیت کنونی بخش بهداشت و مشکلات اصلی آن به همراه سیاست‌های اجرایی برای خروج از این وضعیت اعلام نماید، به‌ویژه اولویت‌بندی مسائل این بخش اهمیت دارد؛ باید اصلاحیه‌های جدی به قانون فرزندآوری ارائه کرد و منابع آن را صرف بهبود وضع آموزش و بهداشت کودکان و نوجوانان و سایر مردم نمود تا تلف نشود.

پیاده آمده بودم پیاده خواهیم رفت

گزارشی از اردوگاه‌های اخراج مهاجران افغانستانی و مسئولیت‌های دولت چهاردهم و بررسی چالش‌های امنیتی افغانستان و هزینه‌های آن برای ایران

ابراهیم رحیم‌پور معاون پیشین آسیا اقیانوسیه وزارت خارجه

نه دیوار باید بکشیم و نه با ۲ هزار دلار به مهاجرین تابعیت بدهیم؛ مجلس که به کارهای کوچک‌تر ورود کرده و دخالت می‌کند و قانون تصویب می‌کند که برای مثال اینکه فرزند مسئولی تابعیت کشور بیگانه دارد، نتواند مسئولیت بگیرد، چگونه است که مصوب می‌کند که با دریافت پول به حجم بالایی از مهاجرین افغانستانی تابعیت بدهیم، بیمه کنیم، شغل برایشان تأمین کنیم و در نهایت حق رای بدهیم؟! متأسفم که باید بگویم به نظر می‌رسد هدف این قانون، تأثیرگذاری بر رقابت‌های داخلی است و این کار خطرناکی است. دولت چهاردهم باید در این سیاست غلط تجدیدنظر کند و در یک تفاهم سیاست خارجی مناسب از تداوم این روند جلوگیری شود.

سپیده سالاروند پژوهشگر اجتماعی

در ۱۰ سال گذشته یک مسیر به‌طور مکرر تکرار شده: ایران هیچ‌وقت تکلیفش را با مهاجران افغانستانی روشن نکرده است. بخش زیادی از این افراد غیرقانونی هستند، اما در مقابل اطلاع داریم که ۱۶-۱۵ سال است که برای این افراد برگه اقامت صادر نشده و ما در کشور برای این افراد، امکان پناهنجویی نداریم. برگه اقامتی که قبلاً به افغانستانی‌ها داده می‌شد، سال‌هاست وضعیت مشخصی ندارد و کسی که تازه وارد کشور می‌شود، راهی برای قانونی شدن ندارد. در تابستان سال ۱۴۰۱ از مهاجران خواستند که برای سرشماری اقدام کنند، درحالی که این برگه‌های سرشماری هیچ کاربردی ندارد و حتی برای ثبت‌نام فرزندان خانواده‌های افغانستانی هم اعتبار ندارد.

آرش نصرافهانی جامعه‌شناس

مهاجران افغانستانی از دهه ۵۰ وارد کشور شدند و از همان ابتدا نکته قابل توجه این بود که حضور این افراد در ایران چگونه ثبت شود. اینکه برگه شناسایی داشته باشند یا مدرک دیگری، مسئله دولت‌ها بوده است. این کار شروع شد اما تا همین امروز، فرآیند ثبت حضور مهاجران افغانستانی در ایران یکی از مشکلات کشور است. هر افغانستانی در ایران باید یک پرونده فردی داشته باشد، در حالی که از ابتدای ورود افغانستانی‌ها به ایران، آنها به‌شکل پناهنده جمعی در نظر گرفته شدند؛ یعنی اعتقاد بر این بود که آنها پناهنده هستند و باید به کشور خودشان برگردند به همین دلیل هیچ وقت دولت حاضر به تشکیل پرونده برای این افراد نشد

فزونی‌گرفتی از این راستی

درباره مسعود پزشک‌ها و نطق او در جلسه رای اعتماد

محمد ابراهیم انصاری لاری استاندار فارس در دولت خاتمی

من از کسانی بودم که از ترکیب کابینه پزشک‌ها یک خوردم و شاید در شمار اولین کسانی بودم که زبان به انتقاد گشودم. اما اکنون و بعد از رای اعتماد مجلس به تمامی کابینه و به‌ویژه بعد از نطق شفاف و بی‌لگنت رئیس‌جمهور درباره چگونگی فرایند چینش کابینه، باز به یاد سخنان او در مراسم تحلیف افتادم که به لزوم خردورزی در حکمرانی اشاره کرد. طرفه اینکه هم شفافیت و صداقت از نشانه‌های خردورزی است و هم تعامل و دادوستد منطقی که رئیس‌جمهور هر دورا توأم آن به کار گرفت. چنانکه فردوسی گوید:

خرد را مدد گیر، سپس راستی که از این نگیرد، کسی کاستی پزشک‌ها از بابت این راستی که پیشه کرد، فزونی گرفت و نامش بلند بود و بلندتر شد و با زیرکی و زندی پایداری‌های کج‌رو و نیم‌پخته را مات و خام کرد. به قول سعدی که گفت:

راستگاران بلند نام شوند کج‌روان نیم‌پخته خام شوند پزشک‌ها از یک سو، با رهبری نظام که بی‌هیچ تردید و انکاری نظرات ایشان در همه دوره‌های ریاست‌جمهوری در ترکیب کابینه نافذ و مؤثر بود، وارد یک تعامل سازنده و منطقی شد و از سوی دیگر، برخلاف رؤسای جمهوری پیشین که هرگز رسماً و علناً این مهم را بازگو نمی‌کردند، خیلی صریح و صادقانه و شفاف برده از این تعامل برداشت و با این ابتکار عمل خردمندانه، هم نام خویش بلند کرد و هم راه را بر سوءاستفاده جماعت پایداری‌ها بست و طرح آنها را برای اخلاص در رای اعتماد مجلس نقش بر آب کرد.

و از همه مهم‌تر اینکه رئیس‌جمهور به درخواست بحق رای‌دهندگان و هوادارانش که خواهان بیان چرایی و علت عدول و کوتاه آمدن او از کابینه مطلوب بود، پاسخ داد و آن دلالت را به‌صراحت اشکار کرد. و این همه از نشانه‌های رویکرد خردمندانه در حکمرانی است و از نشانه‌های بازگشت صادقانه به مردم؛ که باید به فال نیک گرفت. اکنون در ادامه این مسیر مبارک و این سلوک میمون و در پناه این وفاق و همدلی ملی، خوب است که رئیس‌جمهور محترم دامنه و عمق این خردورزی و این تعامل سازنده و منطقی و این شفافیت و صداقت را به حوزه بین‌الملل نیز سرایت دهند تا ملک و ملت از ثمرات و برکات آن بهره‌مند شوند.

گزارش مهاجران ۶-۷ ۱۴۰۳